

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 3. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 18. september 2015
Tidspunkt: Kl. 11.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Claus Kvist Hansen (DF), Morten Løkkegaard (V), fungerende formand, Jakob Ellemann-Jensen (V), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Kaare Dybvad (S), Thomas Jensen (S), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Nikolaj Villumsen (EL), Rasmus Nordqvist (ALT), Rasmus Helveg Petersen (RV) og Holger K. Nielsen (SF)

Desuden deltog: udlændinge-, integrations- og boligminister Inger Støjberg.

Morten Løkkegaard fungerede som formand under hele mødet.

Den fungerende formand bød velkommen til mødet, der lå i forlængelse af sidste uges langvarige møde og afholdtes i forbindelse med de ekstraordinære møder i EU-sammenhæng om migration.

Punkt 1. Ekstraordinært rådsmøde nr. 3411 (retlige og indre anliggender) den 22. september 2015

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Det luxembourgske formandskab har igen med kort varsel indkaldt til ekstraordinært rådsmøde på tirsdag den 22. september 2015. Udvalget har allerede fået tilsendt et samlenotat om sagen på rådsmødet.

Jeg vil i dag orientere jer om det dagsordenspunkt, som vil udgøre tyngden på rådsmødet, både politisk og indholdsmæssigt. Det er punkt 1 om vedtagelse af Kommissionens forslag til rådsafgørelse om en omfordelingsordning til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn omfattende de 120.000 asylansøgere, som vi har talt om flere gange, og som har fyldt meget i pressen. Inden jeg gennemgår punktet, skal jeg bemærke, at det tager afsæt i den migrationspakke, som Kommissionen fremlagde den 9. september, og som jeg redegjorde for her i udvalget den 11. september.

1. Forslag til rådsafgørelse vedr. en midlertidig omfordelingsordning til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn

– Vedtagelse

KOM (2015) 0451

Rådsmøde 3411 - RIA (2015-16) – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udlændinge-, integrations- og boligministeren: Kommissionens forslag til en midlertidig omfordelingsordning til fordel for Italien, Grækenland og Ungarn omfattende 120.000 asylansøgere skal ses som et supplement til den eksisterende frivillige omfordelingsordning til fordel for Italien og Grækenland omfattende 40.000 asylansøgere, der blev formelt vedtaget på det ekstraordinære rådsmøde i mandags.

Det blev drøftet på rådsmødet i mandags, hvor der imidlertid ikke kunne tilvejebringes enighed om forslaget. Det er vanskeligt på nuværende tidspunkt at vurdere, hvorvidt der på mødet på tirsdag kan skabes enighed. I den forbindelse kan det ikke afvises, at forslaget kommer til afstemning i Rådet.

Som det også fremgår af forslaget, kan Danmark ikke deltage i omfordelingen på grund af retsforbeholdet.

Jeg vil benytte lejligheden i dag til også kort at orientere Europaudvalget om trepunktsplanen for flygtninge- og immigrationskrisen, som statsministeren og jeg præsenterede for Folketingets partier i går morges. Som statsministeren redegjorde for i går, er det afgørende for regeringen, at vores udlændingepolitik er balanceret og realistisk.

Som alle ved, er vi i en helt ekstraordinær situation, som udvikler sig nærmest time for time og i hvert fald døgn for døgn. Regeringen har derfor fremlagt en trepunktsplan for flygtninge- og immigrationskrisen, der indeholder tre initiativer, som regeringen ønsker at gøre til virkelighed.

For det første vil regeringen tage initiativer med sigte på at styrke integrationen af de mange tusinde flygtninge, som har fået asyl her i landet i de seneste år.

For det andet vil regeringen søge Folketingets opbakning til at afsætte en ekstraordinær økonomisk ramme på i alt 100 mio. euro – svarende til 750 mio. kr. – i 2015 og 2016 til at understøtte fælles europæiske løsninger.

Et element i planen er, at regeringen foreslår at afsætte ekstra ca. 250 mio. kr. til en stærkere humanitær indsats i nærområderne. Derudover foreslår vi at afsætte en yderligere ramme på ca. 500 mio. kr., som kan understøtte andre af migrationsplanens elementer, bl.a. en forstærket indsats langs Europas ydre grænser, etablering af registreringscentre i EU's frontlinjestater og EU-fonde vedrørende Syrien og Afrika.

3. Europaudvalgsmøde 18/9 2015

Vi skal understøtte alle fælles europæiske initiativer, som kan hjælpe med at bringe tilstrømningen under kontrol. Det er ikke nok kun at diskutere, hvordan asylansøgerne skal fordeles, hvis vi ikke samtidig kan få dæmmet op for presset på Europas ydre grænser – og dermed også presset på det danske asylsystem.

For det tredje har regeringen i lyset af den ekstraordinære situation, som Europa står i, over for Folketingets partier tilkendegivet, at regeringen vil tilbyde frivilligt at tage imod ca. 1.000 personer med et klart behov for international beskyttelse fordelt over 2 år. Regeringen ser det som en brik, der kan få en samlet europæisk løsning til at falde på plads. Der er altså ikke tale om, at Danmark deltager i den fælles omfordelingsordning, men vi yder et selvstændigt dansk bidrag til ordningen - eller sagt med andre ord: Vi deltager ikke i den, men yder et bidrag til den i stedet.

Det danske tilbud om at tage imod 1.000 personer over 2 år skal ses som et led i en fælles europæisk løsning, der er forudsætningen for, at en sådan løsning overhovedet kan findes. Det er selvfølgelig også betinget af, at vi kan få opbakning fra Folketingets partier.

Der er planlagt et ordinært rådsmøde den 8.-9. oktober i Luxembourg. Der er lagt op til en videre drøftelse af de øvrige tiltag, der indgår i Kommissionens migrationspakke. Dem vender vi tilbage til den tid.

Thomas Jensen bakkede op om, at Danmark også tager et ansvar og tager imod 1.000 flygtninge. Det var dog vigtigt at understrege, at det var på frivillig basis, for Socialdemokratiet ønsker ikke, at Danmark skal være med i en obligatorisk fordeling. Den undrende offentlighed havde nok lagt mærke til, at regeringen havde ændret holdning i løbet af ugen. På udvalgsmødet den 11. september havde ministeren sagt, at Danmark ikke ville tage imod nogen af flygtningene, og nu hed det sig, at Danmark ville tage 1.000. I regeringens ændrede samlenotat, som udvalget havde modtaget samme morgen, fremgik tallet 1.000 dog ikke, og der var i det hele taget ikke ændret noget i den generelle holdning fra ugen før, ligesom regeringens nye strategi ikke var afspejlet. Hvorfor fik udvalget som repræsentant for hele Folketinget ikke det tal præsenteret inden mødet? Og hvad lå til grund for holdningsændringen?

Rasmus Nordqvist ville ikke klandre regeringen for at ændre kurs, for den var ændret i den rigtige retning. Mente regeringen at have taget det fulde skridt for at imødekomme den kritiske situation? Og ville regeringen også være åben for at korrigere sin tilgang på et senere tidspunkt? Var de 70 mio. kr., som udenrigsministeren en uge forinden havde bevilget til området, indeholdt i de 250 mio. kr.? Og var det en omprioritering fra udviklingsmidler eller fra andre dele af det danske EU-budget?

Nikolaj Villumsen syntes, det var godt at få slået fast, at der ikke er noget, der forhindrer Danmark i frivilligt at bidrage til at løse katastrofen. Det stod i modsætning til regeringens tidligere påstand om, at retsforbeholdet forhindrer Danmark i at bidrage frivilligt. Samtidig fandt han det dybt useriøst, at Danmark kun modtager 1.000 flygtninge over 2 år, og at bistanden til nærområderne ikke øges. Det betyder samlet set, at det danske bidrag ikke

kommer til at løse de kæmpestore udfordringer. Det var også ærgerligt, at man ikke brugte diskussionen om fordeling til at få en permanent fordelingsordning. Kaosset vil altså fortsætte, og de enkelte lande vil løbe fra deres ansvar. I oplægget til EU-topmødet var der lavet en liste over de lande, hvor det er o.k. at sende flygtninge tilbage til, og på den figurerer bl.a. Albanien, Bosnien, Serbien og Kosovo. Det var vel en blåstempling af Victor Orbans metoder, nemlig at afvise flygtninge uden at prøve deres asylsager og sende dem tilbage til Serbien. Mente ministeren seriøst, at de lande skal tage imod flygtningene? Er der ikke fare for, at de lande på kort sigt bryder sammen? Hvorfor kritiserede den danske regering ikke de voldsomme overgreb, der fandt sted ved grænsen til Ungarn? Der var formentlig både tale om brud på flygtningekonventionen og menneskerettighederne.

Integrationsministeren understregede over for Nikolaj Villumsen, at hun i løbet af det lange samråd ugen forinden klart havde sagt ja til, at Danmark frivilligt kan modtage flygtninge. Nikolaj Villumsen havde ikke været til stede på mødet, men tv-optagelserne og udvalgets medlemmer kunne bevidne det, og ministeren havde sagt det talrige gange i pressen. Ministeren syntes i øvrigt, at det bidrag på 100 mio. euro, som Danmark kommer med, er flot bidrag, og oven i det beløb skal man lægge de 250 mio. kr. til nærområderne til og huske på, at Danmark i forvejen er et af de lande, der giver mest til nærområderne. Hun syntes, man skulle være stolt over det beløb, og forstod ikke Enhedslistens trang til altid at tale Danmarks bidrag ned. Det var et spørgsmål om attitude, og det var ikke just naturens muntre sønner og døtre fra Enhedslisten, der var kommet til mødet. Det er korrekt, at Danmark står uden for en permanent fordelingsordning på grund af retsforbeholdet. Ministeren mente stadig, at Danmark selv skal bestemme sin asylpolitik, men det var alle bekendt, at der ventede vanskelige forhandlinger forude. Hvad Victor Orbans metoder angår, er det Kommissionen, der vogter traktaten. I spørgsmålet om de sikre lande måtte Nikolaj Villumsen da kunne finde lidt glæde frem, for man skal diskutere udformningen af en fælles liste den 8. og 9. oktober. Det vil være et godt skridt på vejen, der betyder, at man kan få tilbagesendt de migranter, der ikke vil opnå ret til asyl.

Til Rasmus Nordqvist sagde ministeren, at det frivillige tilbud om at modtage 1.000 personer udgør det danske bidrag. Det skal også ses i sammenhæng med, at Danmark faktisk afsætter 100 mio. euro til yderligere tiltag. Det er nemlig helt afgørende at komme et skridt videre, og der er ingen tvivl om, at registreringscentre eller hotspots vil være af stor betydning der, hvor man kan få dem til at fungere. Det vil give langt mere styr på, hvem der kommer ind i Europa, og fordelingen vil være nemmere at foretage. Spørgsmålet om, hvor de 250 mio. kr. og den samlede ramme på 100 mio. euro kommer fra, måtte Rasmus Nordqvist få besvaret hos udenrigsministeren, for det lå under hans ressort.

Ministeren var glad for, at Socialdemokraterne bakker op om det danske tiltag. Om at have skiftet holdning sagde hun, at mange, inklusive hende selv, har været i dybe overvejelser. Hun henviste til et ritzautelegram fra dagen før, hvor man havde opridset Socialdemokratiets standpunkter. Dan Jørgensen havde sagt nej til, at Danmark kan deltage på frivillig basis, mens Mette Frederiksen ca. 1 uge efter sagde, at man havde overvejet meget længe, om man frivilligt skal tage imod flygtninge. Det illustrerede meget godt den

proces, man kunne være i - en proces, hvor man hele tiden skal forholde sig til en virkelighed, der ændrer sig. Ministeren oplyste, at alt stod i stampe i forsøget på at fordele de 120.000 flygtninge på mødet i Bruxelles ugen inden. Fra dansk side vurderer man, at det, at man frivilligt – hvilket hun også kunne høre var vigtigt for Socialdemokratiet – går ind og tager imod 1.000 flygtninge, kan være med til at få sat skub i tingene, sammenholdt med at Danmark bidrager økonomisk til nærområder, hotspots etc. I virkeligheden skal omfordelingen klares her og nu, for at man kan komme videre til en mere langsigtet løsning, hvor der gives tålelige forhold til folk i nærområderne, og i henhold til hvilken man kan registrere, hvem der krydser Europas grænser. Hun fornemmede, at der var bred enighed i Folketinget om, at man må komme videre i processen og ikke blive ved med at sidde i kviksandet. Der er årsagen til, at Danmark har valgt at tilbyde at tage 1.000 personer, såfremt man kommer frem til en løsning. Hun syntes ikke, at det havde været en særlig nem beslutning, men mente, det var det rigtige at gøre - også fordi, Danmark godt kan klare opgaven.

Hvad angik samlenotatet, stod tilbuddet om at modtage 1.000 flygtninge ikke deri, fordi det var en frivillig ordning, der ikke indgår i selve sagen på grund af retsforbeholdet. Så Thomas Jensen skulle nærmest glæde sig over, at det ikke stod der. Der skulle i øvrigt ikke hentes mandat i Europaudvalget til at modtage de 1.000 personer. Man havde valgt at orientere partilederne den 17. september og gik ud fra, at det også inkluderede medlemmerne i Europaudvalget.

Simon Emil Ammitzbøll roste regeringen for håndteringen af situationen. Han bakkede op om den danske bistand på 250 mio. kr. til nærområderne og de yderligere 500 mio. kr. og var interesseret i at se på, hvordan man kan omstrukturere udviklingsbistanden fremover. Han mente, at man ved den øvelse kan finde mere 500 mio. kr. til næste år. Liberal Alliance havde foretrukket, at man i større grad hjælper folk i nærområderne i stedet for at modtage de 1.000 personer frivilligt, men kunne leve med beslutningen. Hvordan udvælges de 1.000 personer? Er det, ligesom når man vælger kvoteflygtninge? Og hvilke kriterier kan Danmark sætte for, hvem man tager imod? Man må erkende, at fordelingen af både de 40.000 og 120.000 flygtninge kun er en dråbe i havet og ikke får løst problemet, så hvad forestiller regeringen sig af varige løsninger?

Holger K. Nielsen syntes, det var klogt sagt af ministeren, at man står i kviksand. Der bliver holdt ministermøder i Bruxelles, men virkeligheden ændrer sig hele tiden, og ministeren ville blive nødt til at lave flere retræter. Han kvitterede for det skridt, som regeringen havde valgt at tage i forhold til ugen før. Dog burde Danmark tage flere flygtninge. Ministeren sagde, at det danske tilbud er betinget af, at der kommer en fælleseuropæisk løsning, men vil regeringen være fleksibel og parat til at tage imod f.eks. 1.500 flygtninge, hvis det ekstra antal kan udgøre den sidste lille brik for at puslespillet går op?

Holger K. Nielsen ville også gerne vide, om risikoen for at ryge ud af en ændret Dublinaf-tale stadig var genstand for diskussion i regeringen. Risikoen er der vel stadig, og ryger Danmark ud, er det virkelig alvorligt. Hvad finansieringen angår, spurgte han, om det var rigtigt forstået, at de 100 mio. kr. skal tages fra udviklingsbistanden. Hvis det er tilfældet,

skal man være opmærksom på, at den mere langsigtede, strategiske ulandsbistand kan blive undermineret så meget, at det får konsekvenser. Den afstemning, som måske skulle finde sted i Rådet om mandagen, var Danmark ikke med i, men sker afstemningen ved kvalificeret flertal? Hvad er de forskellige lande-positioner, og hvordan kan Danmark spille ind?

Rasmus Helveg Petersen var mere tilfreds med ministerens oplæg på dagens møde end det på mødet den 11. september. På det sidste møde havde han sagt til ministeren, at han fandt det uklogt ikke at have nogen løsningsorienterede forslag med til rådsmødet. Han var enig med ministeren i, at det var nødvendigt at komme ud af kviksandet og kunne desuden tilslutte sig Holger K. Niensens forslag om, at en vis fleksibilitet over for antallet af flygtninge kan være nødvendig. I hvilket omfang planlagde regeringen at være fleksibel? Han opfordrede ministeren til at indhente et nyt mandat i løbet af weekenden, hvis det skulle blive nødvendigt.

Integrationsministeren kunne høre, at der var bred opbakning til, at Danmark frivilligt tager imod de 1.000 flygtninge. Regeringen lagde ikke op til nogen fleksibilitet i antallet, men man tror på, at det vil være med til at sætte skub i forhandlingerne, at Danmark frivilligt modtager 1.000 flygtninge. Ministeren havde dog svært ved at tro på, at man ville finde en løsning på tirsdagens rådsmøde. Hun var enig i, at situationen udvikler sig hele tiden, og at presset på Europa er enormt. Derfor er det også afgørende at sørge for at få fordelt de 120.000 flygtninge. Der er ganske rigtigt langt flere end det, men i første omgang handlede det om at fordele dem, før man kan nå frem til en løsning på, hvordan man håndterer situationen fremadrettet. Fra dansk side har man sagt, at man vil tage imod 1.000 personer, for det kan man håndtere. Til Holger K. Nielsen sagde ministeren, at der muligvis skulle stemmes i Rådet, men Danmark står udenfor. Og ja, afstemningen sker ved kvalificeret flertal. Om der rent faktisk vil være et kvalificeret flertal, turde ministeren ikke gætte på, for der er hele tiden ændringer i positionerne. Ministeren var i øvrigt helt enig i, at man fortsat skal have vigtigheden af Danmarks deltagelse i en ændret Dublinaftale for øje, men at andre ting skal ryddes af vejen først. Spørgsmål om finansieringsrammen måtte udvalget rette til udenrigsministeren.

Ministeren var enig i Simon Emil Ammitzbølls betragtning om at foretrække endnu større økonomisk hjælp til nærområderne. Hun havde med egne øjne fået bekræftet, hvor vigtig hjælp i nærområderne vil være i forhold til at tage presset af Europas grænser. Hvis man i en flygtningelejr oplever, at madrationerne bliver skåret ned, at lægeklinikkerne ikke fungerer, og at ens børn bliver dårligere uddannet end en selv, er det en enorm drivkraft til at søge væk. Om udvælgelsen af flygtninge sagde ministeren, at hvis man får hotspots op at stå, bliver der foretaget en grovsortering, og hun vurderede, at der primært vil komme flygtninge fra Syrien og fra Eritrea.

Nikolaj Villumsen beklagede, at han ikke kunne finde smilet frem over druknede flygtninge i Middelhavet og børn, der bliver udsat for tåregas ved grænsen til Ungarn. Det var relevant at diskutere frivillighed, fordi regeringen tidligere på bl.a. topmødet i juli havde sagt, at det var umuligt for Danmark at bidrage frivilligt ligesom Irland. Han var dog glad

for, at regeringen har indset, at det er muligt frivilligt at tage imod flygtninge, og han opfordrede til, at Danmark deltager frivilligt i en permanent fordelingsordning.

Nikolaj Villumsen ville i øvrigt gerne vide, om det var ministerens vurdering, at Ungarn lever op til flygtningekonventionen og respekterer menneskerettighederne. Han opfordrede til, at man i overvejelserne om at skære ned på bistanden lader være med at skære ned i hjælpen til FN's programmer, for det er dem, der holder folk i live i nærområderne.

Rasmus Nordqvist syntes, at det var afgørende ikke at tage penge fra andre regioner, når man i forvejen har skåret i udviklingsbistanden. Det vil bare resultere i flygtninge fra andre områder meget snart. Kunne ministeren bekræfte, at de 1.000 flygtninge ikke indeholder de personer, der i forvejen kommer til Danmark og beder om asyl? Han var glad for at høre ministeren sige, at det vigtigste er at få løst opgaven med fordelingen af 40.000 plus de 120.000 flygtninge, for at man kan nå frem til en fremtidig løsning. Er man kommet videre i arbejdet med at finde den løsning?

Thomas Jensen mente, at mange danskere er meget splittede, fordi de føler en medmenneskelig trang til at hjælpe folk i nød og samtidig frygter, hvad samlingskraften i Danmark vil være. Han syntes, at Danmark tager sit ansvar på sig ved frivilligt at modtage 1.000 flygtninge, men efterlyste en mere konsistent dansk holdning. Danmark har mistet agtelse i Europa og er blevet slået i hartkorn med lande, som det ikke er klædeligt at blive slået i hartkorn med, så det var hans håb, at man kan skabe et bedre indtryk af, at Danmark er villig til at hjælpe i pressede situationer. Han bemærkede i øvrigt, at hvis ministeren havde ydet retfærdighed mod det ritzautelegram, som hun tidligere har henvist til, kunne hun jo også have set, at Socialdemokratiets formand ikke havde ændret holdning. Han citerede: "Jeg har sagt det samme hele vejen igennem, at vi selvfølgelig løfter vores del af ansvaret, og så har vi sagt meget klart, at vi ikke er en del af en obligatorisk kvoteordning. Det kan være, det er de ting, der er blevet blandet sammen" og "Det var regeringen, der sagde nej, det var ikke os. Nu er holdningen så en anden, og vi bakker op om det synspunkt". Ministeren vurderede, at det ville være svært at finde en fælles løsning, men hvad betød det så i en situation, hvor Danmark har tilkendegivet, at man gerne vil modtage 1.000 flygtninge? Og er det en velkendt praksis, at udvalget ikke bliver orienteret af regeringen om ændringer via regeringens samlenotat?

Claus Kvist Hansen sagde, at Dansk Folkeparti er tilhænger af, at der afsættes 250 mio. kr. til den humanitære indsats i nærområderne, og af, at der går 500 mio. kr. til forstærkelse af de ydre grænser. En af grundene til flygtningekaosset er jo netop, at de ydre grænser er brudt sammen. Han kunne ikke støtte, at Danmark modtager 1.000 flygtninge, fordi Danmark i forvejen har modtaget tilstrækkelige mængder indvandrere uden udsigt til tilbagesendelse. Det kan kommunerne, der er spændt til bristepunktet, ikke være tjent med. Han hæftede sig ved at den frivillige løsning blev omtalt igen og igen, og han fornemmede, at der er mulighed for, at man fremover indgår flere frivillige ordninger. Det ville han være ked af, for jo flere frivillige ordninger, man indgår, jo mere lugter det af at indgå i en fordelingsnøgle.

Integrationsministeren svarede Claus Kvist Hansen, at regeringens udgangspunkt er, at når man kommer til Danmark som flygtning, skal man tilbage igen, lige så snart muligheden byder sig. Regeringen har ikke lagt op til, at Danmark skal indgå i en form for fordelingsnøgle, men den ønsker at få sat skub i fordelingen af de 120.000 asylansøgere. Man håber, at man den 8. og 9. oktober kan komme i gang med at finde nå frem til en konsensus om nærområdehjælp, hotspots, liste over sikre lande etc. Til Thomas Jensen sagde ministeren, at hvis man ikke finder en løsning på tirsdagens rådsmøde, skal stats- og regeringscheferne mødes om onsdagen. Hun turde ikke lægge hovedet på blokken på, at der vil blive fundet en løsning tirsdag, men fra dansk side har man gjort sit for at sætte skub i tingene. Over for Rasmus Nordqvist bekræftede ministeren, at det er 1.000 nye asylansøgere ud over de mennesker, der selv finder til Danmark. P.t. er alle kræfter blevet brugt på at fordele de 120.000 flygtninge, det er ikke med til at skabe fremadrettede løsninger, så regeringen håber, at man kan trække en streg i sandet, så man kan komme i gang med at drøfte fremtiden. Der er ikke sat noget nyt i gang siden sidst, men de elementer, der er på bordet, vil samlet set være med til at løse problemet, dog uden ligefrem at skabe fred i Syrien eller andre steder.

Den fungerende formand bekræftede, at der var indkaldt til møde i Det Europæiske Råd den 23. september.

Simon Emil Ammitzbøll uddybede, at hans spørgsmål gik på, i hvilket omfang Danmark har mulighed for at få indflydelse på, hvilke 1.000 flygtninge der kommer til Danmark. Skal de opfylde de almindelige danske asylbetingelser, og har Danmark derudover en mulighed for at foretage en vurdering af, hvem man foretrækker at få til landet? Med det stigende antal asylansøgere kombineret med en frivillig kvote løber man ind i en endnu større integrationsudfordring, og det kunne være interessant at se på, hvilke rådighedsbeløb asylansøgere har i Danmark i sammenligning med andre lande. Det kunne godt være, at man skulle gå videre ad det spor, som et flertal i Folketinget allerede er inde på, nemlig at en rådighedsbeløbssammenligning vil vise, at Danmark slet ikke ligger så skrappt, som ministeren og andre har troet.

Thomas Jensen gentog sit spørgsmål om, hvad der vil ske med tilbuddet om at modtage 1.000 flygtninge, hvis der ikke bliver fundet en løsning på mødet om tirsdagen eller om onsdagen. Vil Danmark parallelt selv foranstalte modtagelsen af de 1.000 flygtninge, eller kaster man sig ind i et længere forhandlingsforløb? Han ville også gerne have svar på, om det var en ny procedure, at udvalget ikke får præciseringer med i et samlenotat. Det er vigtigt for Folketinget i det daglige arbejde og for eftertiden at få i indblik i, hvordan man samarbejder om sager om Danmarks forhold til Europa – også når der ikke er mandatgivning.

Integrationsministeren svarede, at tilbuddet om at modtage de 1.000 flygtninge bortfalder, hvis man ikke når frem til en løsning tirsdag eller onsdag. Det er ikke en ny procedure, at man ikke ændrer i samlenotatet, når det danske tilbud ikke er en del af de vedtagelser, der skal ske på rådsmødet. Det er den rigtige måde at gøre det på og svarer også til

3. Europaudvalgs møde 18/9 2015

den vejledning, man har fået fra Udenrigsministeriet. Hun gentog, at man dagen før havde underrettet partilederne.

Til Simon Emil Ammitzbøll sagde ministeren, at man fra dansk side ikke umiddelbart kan sige, at man f.eks. kun vil have kristne eller flygtninge fra nogle bestemte lande. Det er dog for tidligt at sige noget konkret om det, men det gør sig selvfølgelig gældende, at asylansøgerne skal leve op til de danske asylkrav. Ministeren havde ganske rigtigt annonceret, at der vil komme opstramninger inden for asylområdet, så man må se på, hvornår man kan komme i gang med nye asylreformer.

Peter Hummelgaard Thomsen var glad for, at Danmark havde besluttet sig for at ville hjælpe ved at tage 1.000 flygtninge. Hvis der på møderne tirsdag og onsdag ikke opnås enighed om at lave en fordelingsnøgle, og hvis det betyder, at Danmark så ikke vil tage imod de 1.000 flygtninge, hvad er nødproceduren så? Er det tyskerne og svenskerne, der så sidder tilbage med aben? Og bør regeringen – forhåbentlig med opbakning fra partierne - ikke overveje at tage de 1.000 flygtninge alligevel?

Integrationsministeren gættede på, at hvis man ikke når frem til en løsning i løbet af tirsdagen eller onsdagen, vil man tage fat i fordelingen af de 40.000 ud fra den aftale, som man endelig havde lavet på det første rådsmøde efter sommerferien. Man vil se på, om det fungerer efter aftalen, og om man kan komme videre derfra.

Danmark tager imod de 1.000 personer, under forudsætning af at der bliver bygget et system op. Det forholder sig ikke sådan, at der sidder 120.000 mennesker i en lejr, som ved, at det er lige præcis dem, der skal fordeles ud fra en fordelingsnøgle. Det var derfor i virkeligheden en lidt luftig diskussion, for der er langt flere end 160.000 flygtninge. Tilbuddet om at modtage 1.000 flygtninge var lagt ind som et incitament for at komme videre i forhandlingerne, for det er afgørende at komme i gang med det fremadrettede arbejde. Det fornemmede hun at der var bred opbakning til i Folketinget. Kuldsejler forhandlingerne, bortfalder tilbuddet, for der sidder ikke 1.000 udpegede flygtninge, der er blevet tilbudt til at komme til Danmark for at søge asyl.

Mødet sluttede kl. 12.12